

Alle Volken

nr. 3 | oktober 2026

Het magazine van de GZB

Thema:
**Welkom in
de kerk!**

Wat betekent het
om écht gastvrij te zijn?

colofon

Alle Volken verschijnt 3 x per jaar en is een uitgave van de GZB, zendingsorganisatie in de Protestantse Kerk. In dit magazine delen we inspirerende verhalen uit Gods wereldwijde kerk.

Jaargang 119, oktober 2026
Oplage: 22.500 exemplaren

Contributie/donatie:
minimaal € 24 per jaar
ISSN: 0002-5666

Redactie: Gerdi van Eck
(eindredacteur), Marijke Koers, Mariëlle de Koning, Diane Palm.

Kantoor GZB
GZB, Utrechtseweg 139,
3702 AC Zeist
088 1027000
(bereikbaar van ma t/m do
tussen 8.30-16.30 uur)
info@gzb.nl
Adreswijzigingen: via
adreswijziging@gzb.nl of
gzb.nl/contact

Steun het werk van de GZB
Meebieden – gzb.nl/gebed
Meeleven – zendingsmaatje.nl
Meegeven – IBAN: NL63
ABNA 0476 3954 29

Nalaten

Het is ook mogelijk de GZB op te nemen in uw testament.
Meer informatie: gzb.nl/nalaten

Volg de GZB online

gzb.nl
gzbzending
gzbzending
company/gzb

Vormgeving: D&DJ, Houten

Braille, grootletter en digitale vorm:
Alle Volken is voor mensen met een leesbeperking ook verkrijgbaar in passende leesvormen. Voor meer informatie: CBB te Ermelo, tel. 0341 - 565477.

Gastvrijheid

“De GZB ondersteunt kerken wereldwijd bij het stichten en opbouwen van open en gastvrije gemeenten waar het Evangelie zichtbaar wordt.” Met deze volzin omschrijven we de missie van de GZB in ons beleidsplan.

Het woord gastvrijheid roept mooie beelden op: open deuren, hartelijk welkom, gedekte tafels en geanimeerde gesprekken. Maar in het Evangelie komt de Heere Jezus onze onderlinge gezelligheid verstoren: “Wanneer u een middag- of avondmaaltijd houdt, roep dan niet uw vrienden, ook niet uw broers, en niet uw familieleden of rijke burens [...], (maar) nodig armen, verminkten, kreupelen en blinden.” (Lukas 14:12-13)

Het Griekse Bijbelwoord voor gastvrijheid, ‘*filoxenia*’, roept een vergelijkbaar beeld op. Het betekent letterlijk: liefde voor wie vreemd is, voor wie niet direct bij jouw groep hoort. In de praktijk worstelen we daarmee. Een middag per maand de kerk openstellen voor voorbijgangers lukt vaak nog wel. Maar maaltijden organiseren we meestal voor onszelf: bij een opbouwende gemeenteavond of de opening van het winterwerk.

Hoe komt dat? In Colombia had ik er een indringend gesprek over met ds. Dionicio Guerrero. Ik vertelde hem dat wij het vaak lastig vinden om gastvrijheid echt structureel onderdeel te maken van ons kerk-zijn. Hij keek me aan en vroeg: **“Is dat cultuur of gebrek aan gehoorzaamheid?”**

Die vraag kwam binnen. Wat zou jij antwoorden?

In deze Alle Volken staan nog meer verhalen over gastvrijheid vanuit verschillende plekken in de wereld. Lees ze als een aanmoediging. We horen graag hoe we je daarbij kunnen ondersteunen.

Martijn van den Boogaart
directeur-bestuurder GZB

Wat betekent het om écht gastvrij te zijn?

04 | Diepe verbondenheid

“Onze reis naar Nederland zal ons blijven als een mooie tijd van ontmoeting, ontdekking en christelijke verbondenheid. We hadden het voorrecht hartelijk ontvangen te worden door de Hervormde Gemeente Gouderak. Vanaf onze aankomst werden we geraakt door de warme ontvangst, de eenvoud van de ontmoetingen en de diepe verbondenheid die tussen ons ontstond.”

(ds. Corneille Du Plooy, Frankrijk)

12 | Is écht iedereen welkom?

“Wat betekent dat eigenlijk: iedereen is welkom? Ook degene die gevoelsmatig iedereen irriteert met zijn problemen? Ook degene met zijn alcoholproblematiek? Ook hij die alleen maar negatief over anderen praat? Natuurlijk is ons antwoord: ja, iedereen is welkom! Maar daarmee is niet het hele verhaal verteld.”

(Janneke de Wit, Duitsland)

08 | Gastvrijheid thuis

“Welkom in de kerk begint met gastvrijheid thuis en openstaan voor mensen om je heen, op zo'n manier dat ze zich bij jou op hun gemak voelen. Zelf mocht ik dat deze zomer in Nederland ontdekken. Samen eten, samen bidden, samen Bijbellezen, samen iets van het leven delen.”

(dr. Luka Ariko, Kenia)

10 | Waar zouden zij terechtkunnen?

“Stel dat in Nederland honderdduizenden mensen van de ene op de andere dag hun huis moeten verlaten. Waar zouden zij terechtkunnen? Wie zou hen een bed aanbieden, een warme maaltijd koken of medicijnen regelen? In Libanon zijn het vooral de kerken die liefdevol hun deuren openen.”

(Marijke Koers, communicatieadviseur en fondsenwerven)

Interesse in een uitzending via de GZB?

Kom zaterdag
7 november naar de
Zend mij-bijeenkomst.

Meer info en aanmelden:
gzb.nl/zendmij

En verder

Column over gastvrijheid van ds. Thijs Blok 11 | GZB-nieuws 14 | Diaconaal Project 'Hoop?!' voor Libanon en Syrië 18 | GZB-ondernemersevent met Mart de Kruif en Kees van der Knijff 20 | Nick de Blois en Matthijs van Dijk fietsten naar Albanië voor het goede doel 22 | Toen & nu met Martine van Wijk | GZB-dagboek 'Een handvol koren' 2027 24

Open je hart
en je huis

Gastvrij zijn. Je hart en je huis – of je kerkgebouw – openstellen voor mensen die God op je pad brengt. Misschien kost het energie of vind je het spannend. Maar het brengt vaak veel meer dan je verwacht...

INTERVIEW NADIA SMITS | TEKST GERDI VAN ECK

Afgelopen zomer verbleven zeven gemeenteleden uit het Zuid-Franse Berre-l'Étang enkele dagen in Gouderak. Ze sliepen bij gastgezinnen, maakten het gemeenteleven mee en genoten van andijviestamppot met een oer-Hollandse gehaktbal. Maar niet alleen de Franse gasten gingen vernijkt naar huis. “De mensen die hun huis openstelden, zeiden achteraf allemaal hetzelfde: dit was een onvergetelijke ervaring. We zouden het zó weer doen”, vertelt diaken Hans Bos.

Werkvakanties

De band tussen beide gemeenten ontstond jaren geleden via GZB-zendingswerkers Harriëtte Smit. Toen zij naar Frankrijk werd uitgezonden, besloot de Hervormde Gemeente Gouderak niet alleen financieel betrokken te zijn, maar ook echt mee te leven. Via Harriëtte kwam er contact met de protestantse gemeente in Berre-l'Étang. Jongeren uit Gouderak gingen er aan het werk rond de kerk. Later volgde ook een groep volwassenen. Er werd gebouwd, geklust en samen gegeten. Maar achteraf bleek dat niet het belangrijkste te zijn.

Echte doeners

“Onze gemeente bestaat uit echte doeners. We willen graag de handen uit de mouwen steken. Je gaat naar Frankrijk om een muur te bouwen”, vertelt Hans van Vliet, een van de deelnemers aan zo'n reis. “Maar je komt thuis met iets heel anders: je hebt broeders en zusters ontmoet. Je deelt hetzelfde fundament, je bent één in je geloof. Als we 's avonds afgepeigerd aan het avondeten zaten, ontstonden spontaan diepe gesprekken over het leven en geloof. Niet alleen met

de Fransen, maar ook met gemeenteleden waar je doorgaans niet heel veel contact mee hebt.”

Zichtbaar zijn

Hoe kun je als gemeente gastvrij zijn voor mensen die je normaal gesproken niet in de kerk ziet? In elk geval zul je als kerk zichtbaar moeten zijn. Je niet binnen de veilige kerkmuren terugtrekken, maar aanwezig zijn in de samenleving. “Toen we in Berre-l'Étang de coniferenhaag rondom de kerk verwijderden en die vervangen door een hek, ontdekten voorbijgangers voor het eerst dat daar een kerk stond, die voorheen aan het zicht onttrokken was. Terwijl we bezig waren, ontstonden er gesprekken met voorbijgangers.” Inmiddels hangt er ook een mooi mozaïekbord bij de ingang en is de kerk duidelijk aanwezig. »

“Je deelt hetzelfde fundament, je bent één in je geloof.”

De Fransen genoten van andijviestamppot met een oer-Hollandse gehaktbal.

In de meeste Franse dorpen en steden is de kerk vooral een monument. “Evangelisatie is verboden”, vertelt missionair ouderling Perry van der Ree, “daarom probeert de predikant op goede voet te staan met de burgemeester. Dat draagt soms bij aan openingen. Zo hebben ze het afgelopen jaar een aantal koren uitgenodigd, waaronder een seculier koor die het wel mooi vond om ook eens in een kerk op te treden. Dan ineens zijn er mensen in je kerk die er anders nooit zouden staan.”

Gastvrij in eigen dorp

Maar hoe krijgt gastvrijheid in Gouderak zelf vorm? Hoewel veel dorpsgenoten nooit een kerkdienst bezoeken, heeft de kerk wel een zichtbare plek in het dorp. “De Franse kerk is hierin misschien een voorbeeld”, vertelt Perry. “Als toerist ben ik zes dagen welkom in de kerk, behalve op zondag. In Nederland is het omgekeerd, is de kerk zes dagen dicht en ben je alleen welkom op zondag.”

Toch blijkt dat beeld niet helemaal te kloppen. Ook de gemeente in Gouderak zoekt bewust naar manieren om gastvrij te zijn. “Mensen hier in Gouderak zijn bereid om veel te doen,” vertelt Perry, “maar praten over geloof is vaak een drempel. Hoewel ik denk dat je met doen gastvrij bent dan met woorden. Met monumentendag stellen we de kerk voor iedereen open.

Wekelijks is er koffie met een spelletje voor iedereen die wil, waar tijdens een potje rummikub goede gesprekken ontstaan. Nieuwkomers in het dorp verwelkomen we namens de kerk met een emmertje met ‘eerste hulp bij verhuizing’, gevuld met praktische spullen, iets lekkers en informatie over de gemeente. Een initiatief van de evangelisatiecommissie toen hier een hele nieuwe woonwijk werd opgeleverd en sindsdien in ere gehouden.” Daarnaast is er de jaarlijkse Witte Tentweek aan het einde van de zomervakantie en zijn er maaltijden voor alleenstaanden en ouderen.

Bemoedigend

Zowel de Fransen als Gouderakkers kijken dankbaar terug op het bezoek. Juist voor christenen die in een sterk geseculariseerde omgeving wonen, zijn ontmoetingen met geloofsgenoten enorm bemoedigend. “Van huis uit zijn Fransen redelijk gastvrij,” vertelt Perry, “zeker als het om eten gaat; daar worden geen prakken binnen een kwartier naar binnen gewerkt. De gastvrijheid die wij tijdens onze reizen hebben ervaren, hebben we nu geprobeerd terug te geven.” Een logeerbed. Een maaltijd. Een goed gesprek. Juist daarin kan Gods aanwezigheid zichtbaar worden. “Harriëtte heeft ons geleend dat het gewone heel bijzonder kan zijn.”

Interesse in contact met een gemeente in het buitenland?

Wilt u zending in uw gemeente meer gezicht geven? En bent u nog niet verbonden aan een zendingswerker of partnerkerk van de GZB? We denken graag met u mee over de mogelijkheden.

**Neem gerust contact met ons op via
088 1027000 of info@gzb.nl.**

Gastvrije tip uit Gouderak

Verwelkom nieuwkomers met een emmertje ‘eerste hulp bij verhuizing’. Vul het met praktische schoonmaakspullen, iets lekkers en informatie over de kerk. Voeg ook het GZB-dagboek *Een handvol koren* toe. Zo maken nieuwe dorpsgenoten op een laagdrempelige manier kennis met de gemeente én met een dagelijkse Bijbellesing.

Gastvrijheid die verbindt

Van fietsen door de regen in Gouda tot een bezoek aan het huis van majoor Bosshardt in Amsterdam: het bezoek aan Nederland bracht ds. Corneille Du Plooy en zijn gemeenteleden allerlei bijzondere ontmoetingen en ervaringen. Hij kijkt met dankbaarheid terug.

TEKST Ds. Corneille Du Plooy, Frankrijk

“Onze reis naar Nederland zal ons blijven als een mooie tijd van ontmoeting, ontdekking en christelijke verbondenheid. We hadden het voorrecht hartelijk ontvangen te worden door de Hervormde Gemeente Gouderak. Vanaf onze aankomst werden we geraakt door de warme ontvangst, de eenvoud van de ontmoetingen en de diepe verbondenheid die tussen ons ontstond, in het bijzonder door de gastvrijheid van de gezinnen van de gemeente. De momenten samen boden ons de gelegenheid om onze Nederlandse broeders en zusters beter te leren kennen en hun gemeenteleven te ontdekken.

Waardigheid van ieder mens

Tijdens ons verblijf hebben we verschillende bijzondere plaatsen bezocht. Zo ontdekten we de stad Gouda, bekend om haar kaas, haar historische erfgoed

en haar prachtige gebouwen, in het bijzonder de Sint-Janskerk met haar 72 glas-in-loodramen! De wandeling door de straten en over de pleinen liet ons de charme van deze Nederlandse stad ervaren. En tijdens dit bezoek kregen we ook te maken met de typisch Nederlandse regen... op de fiets!

Bijzonder was ook onze kennismaking met het werk van het Leger des Heils/Tot Heil des Volks en het huis van majoor Bosshardt in Amsterdam. We hoorden over hun inzet voor mensen die te maken hebben met drugs, prostitutie, armoede en andere vormen van kwetsbaarheid. Dat maakte diepe indruk op ons. We ontdekten een vorm van nabijheidswerk die gebaseerd is op luisteren, begeleiding en het respecteren van de waardigheid van ieder mens. Het herinnerde ons eraan dat het Evangelie ons roept om naar mensen toe te gaan die vaak vergeten of gemarginaliseerd worden.

Ontmoeting en verbondenheid

We mochten twee kerkdiensten bijwonen en eraan deelnemen, genieten van een maaltijd met de gemeente en meedoen aan een creatieve en gezellige workshop met wol. Mooie momenten van verbondenheid.

Deze reis heeft ons veel meer gebracht dan alleen een kennismaking met Nederland. Het was een tijd van ontmoeting, openheid en bezinning op onze christelijke roeping.”

Welkom in de kerk!

Bijna elke website van een gemeente zegt: *iedereen is welkom!* Maar hoe geef je dat in de praktijk vorm? We nemen een kijkje over de grens.

Duitsland

Een nieuwe gemeente voor iedereen

Zendingswerker Gerrit van Dijk: "Bij Haltepunkt E staat op de muur: iedereen is welkom, iedereen mag meedoen, iedereen mag Jezus ontdekken."

"Ze komen misschien nooit in de kerk, maar **jij kunt de kerk bij hen brengen.**"

Albanië

Dichtbij beginnen

Zendingswerker Wilma de Vries: "Het voorgangerskoppel in Korça merkt dat veel mensen een drempel ervaren om naar de kerk te komen. Soms is die praktisch, bijvoorbeeld vanwege werk, maar ook sociale drempels of de afstand kunnen een belemmering vormen. Daarom zijn ze begonnen met zogenoemde 'homechurches': kleine groepen bij mensen thuis, op drie verschillende plekken. Mensen komen makkelijker bij iemand thuis dan naar de kerk. Zo komen ze toch meer in aanraking met de Bijbel, kan hun prille geloof groeien en kunnen ze langzaam toelevan naar het bijwonen van de diensten op zondag. Gastvrijheid inzetten om mensen te helpen groeien in hun prille geloof."

Nepal

Eerst samen eten

Programmaleider Marleen Adema: "De eerste vraag van een Nepalees is niet 'How are you doing?' of 'Where are you from?', maar 'Have you eaten?' Dat vinden zij gastvrij!"

Kenia

‘Welkom’ begint thuis

Dr. Luka Aniko uit Kenia: “Welkom in de kerk begint met gastvrijheid thuis en openstaan voor mensen om je heen, op zo’n manier dat ze zich bij jou op hun gemak voelen. Zelf mocht ik dat deze zomer in Nederland ondervinden. In Kenia stoppen wij gasten vaak in een hotel. Maar jullie nodigden mij in jullie huizen: samen eten, samen bidden, samen Bijbellezen, samen iets van het leven delen. De stap naar de kerk was toen eenvoudig:

ik kende jullie al en ging met jullie mee. Blijkens Handelingen 2:42 gaat het in de kerk om dezelfde ingrediënten als ik net noemde. Zorg dus voor momenten van samenzijn: in kerkdiensten, in kleine groepen, tijdens de koffie en rondom een maaltijd. Bij voorkeur met mensen van verschillende generaties. Iets anders: in Nederland wonen veel mensen uit andere landen. Zoek naar manieren om hen in jullie midden op te nemen. Stel hen even voor, vat de preek voor hen samen, zing een lied in hun taal. En zoek hen op waar zij zijn. Denk ook aan zieken in het ziekenhuis en eenzame mensen in je straat. Ze komen misschien nooit in de kerk, maar jij kunt de kerk bij hen brengen. En in jou iets van God: welkom!”

Spanje

Samen eten verbindt

Programmameider Marloes Achterveld: “Wat in bijna elke cultuur goed werkt, is samen eten. In Spanje zijn we betrokken bij het stichten van een nieuwe gemeente. Zowel vóór als na de dienst is er tijd om elkaar te ontmoeten. Voor de dienst is er koffie en na de dienst blijft iedereen plakken, want er is altijd wel iets lekkers. Daarnaast is er één keer per maand een maaltijd, waarbij we nog meer de tijd nemen om elkaar te ontmoeten en te spreken.”

Filipijnen

Laat merken dat je blij bent dat iemand er is

Zendingswerker Iljo de Keijzer: “In mijn kerk op de Filipijnen hebben ze kleine briefjes waarop nieuwe mensen hun naam kunnen zetten. Je kunt ook meteen aankruisen of je bijvoorbeeld bezoek wilt of mee wilt doen met de Bijbelstudiegroep. Aan het eind van de dienst wordt een nieuwe bezoeker gevraagd even op te staan. De hele kerk groet je met applaus en de mensen in de buurt schudden je de hand. Na afloop maken veel mensen even een praatje met je, zodat je je snel thuis voelt. Ook de predikant zongt ervoor dat hij even kennismaat.”

Duitsland

Ruimte voor iedereen

Gemeentestichter Gerard de Wit: “In het Gewächshaus staan we ervoor open om mensen met een taakstraf te laten meewerken en deel uit te laten maken van de gemeenschap. Ze eten bijvoorbeeld ook met ons mee. Voor de instanties is het vaak lastig om een plek te vinden voor zulke mensen. Ze zijn daarom erg blij dat ze bij ons terecht kunnen. De ervaring is dat mensen vaak blijven hangen nadat ze hun uren hebben volgemaakt en daarna vrijwillig blijven meehelpen.”

Een gastvrij onthaal voor vluchtelingen

Er wordt kleding ingezameld voor vluchtelingen die alles moesten achterlaten.

Stel dat in Nederland honderdduizenden mensen van de ene op de andere dag hun huis moeten verlaten.

Waar zouden zij terecht kunnen? Wie zou hen een bed aanbieden, een warme maaltijd koken of medicijnen regelen?

TEKST Marijke Koers

In Libanon waar van de ruim zes miljoen inwoners ongeveer één op de vier vluchteling is, zijn het vooral de kerken die liefdevol hun deuren openen. Het land draagt al jaren een zware last. Sinds de burgeroorlog in Syrië begon, vluchtten er ruim 1,5 miljoen mensen naar Libanon. Daar kwamen een diepe economische crisis, politieke spanningen en de explosie in Beiroet in 2020 bovenop. Vanwege de oorlog in het Midden-Oosten begin 2026 moesten opnieuw honderdduizenden mensen hals-overkop vertrekken door bomaanvallen en evacuatiebevelen.

Als GZB startten we een noodhulpactie zodat onze partnerkerk opnieuw gastvrij haar deuren kon openen. Enkele voorbeelden van hoe

gastvrijheid handen en voeten krijgt, temidden van de crisis:

- Mensen die alles moesten achterlaten, werden voorzien in voedsel, dekens en medische zorg. En via telefoontjes, berichtjes en bezoeken ontvingen zij troost en een luisterend oor.
- Op het Arab Baptist Theological Seminary (ABTS) in Beiroet, waar GZB-zendingswerker Kees van der Knijff werkt, vonden ongeveer tweehonderd vluchtelingen onderdak. Inmiddels is een deel terug naar huis, maar veel mensen uit Zuid-Libanon kunnen helaas nog altijd niet terug. Het seminarie blijft hun een veilige plek bieden, met voedsel en praktische hulp. Er zijn dagelijkse vieringen, activiteiten voor kinderen en aandacht voor mensen die

psychisch zwaar belast zijn.

- Ook buiten de muren van het seminarie krijgt gastvrijheid vorm. Esther van der Knijff werkt bij de Karagheusian-kliniek. Twee keer per week bezoekt een medisch team een opvanglocatie. Vluchtelingen krijgen er basaal medisch onderzoek, medicijnen en zo nodig een doorverwijzing.

De vluchtelingen zijn enorm dankbaar dat deze zorg hun geboden wordt. Wij konden helpen dankzij de vele giften die we hebben ontvangen. Inmiddels staat de teller op ruim € 71.000. Hartelijk dank aan iedereen die hieraan heeft bijgedragen!

Op het moment van schrijven is de situatie met name in het zuiden van Libanon nog steeds gespannen. Nu de situatie voortduurt, blijven giften even welkom, zodat we samen met partnerkerken hoop kunnen blijven bieden zolang dat nodig is. Onze inschatting is dat hier in totaal € 120.000 voor nodig is. Helpt u ons daarbij? Doneer via gzb.nl/noodhulp.

Engel van God

“In Kenia zien we een gast als boodschapper van God. De ontvangende gemeenschap luistert aandachtig en neemt de boodschap heel serieus. Daarom vragen wij gasten vaak om te preken.” Aan het woord is dr. Luka Ariko, algemeen secretaris van de Reformed Church of East Africa in Kenia. Hij vertelt er graag meer over. Ook over wat hem zelf onlangs in Nederland overkwam.

“Nederlanders die ons in Kenia bezoeken, schrikken er vaak voor terug om te preken: ‘Ik ben hier maar even, ik ken de context niet, laat mij maar onder jullie gehoor zitten.’ Wij kijken daar dus anders naar. Hebreeën 13:2 speelt daar een rol in: ‘Vergeet de gastvrijheid niet, want hierdoor hebben sommigen zonder het te weten engelen onderdak geboden.’ Een gast is dus een engel, iemand van buiten door wie God Zijn Woord in je huis en leven brengt.

Eenlijk is eenlijk, we beseffen niet altijd dat God ons iets aanreikt in mensen die bij ons over de vloer komen. Maar als de gast een broeder of zuster uit een ander land is, is dat vaak anders. Vooral op zondag in de kerk spitsen we dan onze oren om Gods stem te horen.

Dat is precies wat ik zelf deze zomer overal in Nederland meemaakte: gastvrij onthaal, bereidheid om te delen, verwachtingsvol luisteren – juist ook als ik mocht preken. ‘Dank U voor Uw knecht uit Kenia,’ bad de predikant, ‘leid hem door Uw Geest, zodat wij Uw stem verstaan.’ Dat raakte me. Wat zou het mooi zijn als we in Nederland en Kenia gasten ontvangen als engelen van God.”

“Wie een gast ontvangt, ontvangt misschien wel een boodschap van God.”

Ds. Thijs Blok is bij de GZB regiocoördinator voor Oostelijk Afrika. “Samen iets van Gods wereldwijde werk mogen proeven, en aan de voet van het kruis instrumenten in Zijn hand leren te zijn, is een voorrecht.”

Is écht iedereen welkom?

Sinds wij als zendingswerkers in Schwerin-Lankow bouwen aan een nieuwe christelijke gemeenschap, is dit een van onze kernwoorden: iedereen is welkom! Inmiddels is er in het Gewächshaus een bont gezelschap van mensen samen onderweg.

TEKST Janneke de Wit, Duitsland

Tijdens een dankdienst voor de nieuwe gemeenten die zijn ontstaan, stelde ook het Gewächshaus zich voor.

Maar wat betekent dat eigenlijk, iedereen is welkom? Ook degene die gevoelsmatig iedereen irriteert met zijn problemen? Ook degene met zijn alcoholproblematiek? Ook hij die alleen maar negatief over anderen praat? Natuurlijk is ons antwoord: ja, natuurlijk is iedereen welkom! En dat is ook het juiste antwoord. Dus, einde artikel... 😊

Niet de echte wereld

Als we ons het Gewächshaus voor ogen halen, waar elke dag gebouwd wordt, waar veel mensen elkaar ontmoeten, waar veel gedeeld en gelachen wordt, dan klinkt dat toch goed. Maar dat is niet de hele werkelijkheid. Want al die verschillende mensen, ook wijzelf, brengen iets met zich mee. En soms is het bij ons helemaal niet mooi en geweldig. Dan wordt er heftig geruzied, vliegen beledigingen door de lucht en is het respect ver te zoeken. En dan komt opnieuw de vraag: is werkelijk iedereen welkom, of is het toch makkelijker om iemand te negeren of zelfs weg te sturen?

Omhoogkijken

Het is heel makkelijk om theorieën te hebben en veel met elkaar te praten over wat we moeten doen als we mensen het Evangelie willen voorleven, toch? Maar juist op zulke momenten vergeten we, eerlijk gezegd, vaak omhoog te kijken. We willen zo graag dat mensen door conflicten heen God leren kennen. We werken gevoelsmatig twee keer zo hard, investeren uren in gesprekken en bemiddelen om mensen te laten zien dat God van hen houdt en dat iedereen welkom is. Maar soms moeten we constateren dat hoe meer we vanuit onszelf doen en ons inspannen, hoe moeilijker het wordt om mensen voor Jezus te winnen en belangstelling voor het geloof in hen te wekken.

“Mama, ik hou van Jezus!”

Gelukkig zijn er in de chaos van het (negatieve) dagelijkse leven vaak van die ‘Ho, stop!’-momenten, waarin God ons eenvoudig laat zien hoe we mogen loslaten. Vorige week was dat voor mij persoonlijk de spontane uitspraak van onze jongste dochter Lotte (4): “Mama, ik hou van Jezus! Hij is altijd bij mij en zorgt voor mij. En later in de hemel wil ik met Jezus spelen.” Zo eenvoudig, zo puur en vol vertrouwen.

Jezus wil dat wij mensen radicaal aanvaarden – uit liefde en genade. Gewoon omdat wij die aanvaarding

ook van Hem ontvangen. En Hij wil dat wij dingen, situaties en mensen soms verdragen, omdat Hij ons óók verdraagt. Dat mogen wij voorleven. Jezus zegt: “Vertrouw op Mij! Ik weet wat Ik doe. En Ik ken die irritante persoon al veel langer en weet wat Ik doe. Vertrouw erop dat Ik bij jullie ben en voor jullie zong!”

Dank U, Jezus, dat wij telkens opnieuw mogen leren uit Uw genade te leven, om ook anderen Uw genade te laten zien.

Nieuwe gemeente in Duitsland

In het oosten van Duitsland weten hele generaties nauwelijks nog iets van het christelijk geloof. Juist hier willen zendingswerkers Gerard en Janneke de Wit Gods liefde delen. Langzaam maar zeker groeit er in de achterstandswijk Schwerin-Lankow, in het Gewächshaus, een nieuwe christelijke gemeenschap.

Meer weten?

Kijk op gzb.nl/gerardenjanneke.

Nieuws rond zendingswerkers, activiteiten en uitgaven: u leest het hier!

TEKST Annemarie de Kleuver

Kerstconferentie 2026: 'Wees niet bang!'

D.V. 28-30 december komen honderden jongeren van 17 tot 25 jaar samen tijdens de Kerstconferentie. Dit jaar staat de conferentie in het teken van 'Wees niet bang!'. Wat betekent het om in een wereld vol verandering en onzekerheid op God te vertrouwen en Jezus te volgen? Onder anderen ds. Bart de Bruin en Jurjen ten Brinke nemen de jongeren hierin mee. Er is volop ruimte voor Bijbelstudie, aanbidding, ontmoeting en verdieping. De HGJB, GZB en IZB trekken hierin samen op en dragen ieder vanuit hun eigen expertise bij aan het programma. Kom je de hele conferentie of liever één dag? Je bent van harte welkom!

Meld je aan via:
hgjb.nl/kerstconferentie

Dank voor jullie bijdrage aan de postzegel- en kaartenactie

Hartelijk dank aan iedereen die postzegels en ansichtkaarten heeft ingezameld voor de GZB. Dankzij jullie inzet en de toewijding van vele vrijwilligers is het afgelopen jaar maar liefst € 25.255,90 opgehaald. Een prachtige opbrengst!

Meer info: gzb.nl/postzegels

Bestel Vuur!

Vuur!: een prachtig jubileummagazine met 128 pagina's boordevol verhalen uit Gods wereldwijde kerk. Een mooi cadeau voor jezelf of voor vrienden, ouders of kinderen én perfect om het vuur voor zending door te geven én brandend te houden. De verkoopprijs is € 12,50. Voor € 20,- ontvang je een extra exemplaar om weg te geven! Bovendien gaat meer dan de helft van de opbrengst naar het werk van de GZB.

Kijk voor meer info en bestellen op: gzb.nl/vuur

Wie zal ik zenden?

Hier ben ik

**Zaterdag
7 november
9.30 uur + lunch
in Zeist**

Ontdek of zending bij jou past.

Kom naar **Zend mij**, een inspirerende ochtend voor iedereen die nieuwsgierig is naar wat een uitzending via de GZB en je eigen gemeente inhoudt. Stel je vragen én ontmoet zendingswerkers Johan en Willeke Vrij, uitgezonden naar Albanië.

www.gzb.nl/zendmij

Save the date GZB-dag 2027

De datum voor de GZB-dag wordt
D.V. 13 maart
in de Basiliek in Veenendaal.
Zet je hem alvast in de agenda?

Haal de wereldkerk naar je gemeente!

Hoe is het om christen te zijn in Centraal-Azië? Wat kun je leren van de kerk in Malawi? En hoe ziet het leven van zendingswerkers in Latijns-Amerika eruit? Met de Zendingskaravaan haal je de wereldkerk letterlijk naar je gemeente. De caravan zit vol interactieve stations met persoonlijke verhalen, beelden, spellen, verrassende opdrachten én een VR-experience. Zo ontdek je samen op een aansprekende manier wat het betekent om wereldwijd Christus te volgen en welke plek wij hebben in Gods missie.

De Zendingskaravaan is geschikt voor jong en oud en kan bijvoorbeeld worden ingezet tijdens een gemeentedag, catecheseavond, vrouwenochtend of tieneractiviteit. Je kiest zelf welke onderdelen je gebruikt. De caravan is kosteloos voor een week te reserveren.

Iets voor jouw gemeente? Breng de Zendingskaravaan onder de aandacht bij je kerkenraad, zendingscommissie of jeugdleider en reserveer hem via gzb.nl/zendingskaravaan.

Nieuw! 'God gaat Zijn ongekende gang'

Ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan van de GZB verscheen deze jubileumbundel over actuele missiologische vragen vanuit de zendingspraktijk. Een verdiepend boek voor predikanten, kerkenraden, zendingscommissies, studenten theologie en iedereen die betrokken is op zending en de wereldwijde kerk.

Meer info en bestellen: gzb.nl/jubileumbundel

Periodiek schenken? Dat regel je nu eenvoudig online.

Wil je de GZB voor minimaal vijf jaar steunen met een periodieke gift? Dan profiteer je van extra belastingvoordeel. Sinds kort kun je zo'n periodieke schenking heel eenvoudig online regelen via periodiekschenken.nl. Printen, scannen of langs de notaris hoeft niet meer.

Liever op papier? Dat blijft natuurlijk ook mogelijk. Direct regelen: periodiekschenken.nl/gzb

Meer weten: gzb.nl/schenking

Nalaten

Bij deze Alle Volken ontvang je ook de brochure over nalaten. Wil je meerdere exemplaren ontvangen, bijvoorbeeld om neer te leggen in de kerk of om aan iemand te geven die daar interesse in heeft?

Bel dan naar kantoor of stuur een mailtje naar info@gzb.nl.

Nieuws rond zendingwerkers

Uitzending Ferdinand en Janny

Naast zijn werk als predikant in de Hervormde Gemeente Nunspeet zet Ferdinand zich samen met zijn vrouw Janny* namens de GZB in voor predikanten en kerkleiders in Centraal-Amerika. Via retraites, begeleiding, online contact en bezoeken aan de regio willen zij hen bemoedigen en toerusten.

Uitzending John en Marjan

John en Marjan* zijn vanuit de Hervormde Gemeente De Levensbron in Goes opnieuw uitgezonden voor hun werk namens de GZB in Latijns-Amerika. Zij ondersteunen lokale kerken, met bijzondere aandacht voor mensen aan de rand van de samenleving. Daarnaast geeft John leiding aan de GZB-werkers in Latijns-Amerika.

Uitzending Wilbert en Rima van Saane naar Libanon

Op zondag 16 augustus werd ds. Wilbert van Saane vanuit de Zenderkerk in Huizen opnieuw uitgezonden naar Beiroet. Samen met zijn vrouw Rima dient hij de kerk in Libanon door theologisch onderwijs, studentenpastoraat en de toerusting van predikanten en kerkelijk werkers. Hun verlangen is dat nieuwe generaties christenen diepgeworteld raken in het Evangelie. **Volg hen via: gzb.nl/wilbertenrima**

Terugkeer familie Oudshoorn uit Namibië

Eind 2026 ronden ds. Joram en Daniëlle Oudshoorn met hun dochters hun uitzending naar Namibië af. Bij het Namibia Evangelical Theological Seminary (NETS) is inmiddels ds. J. Nel aangesteld als opvolger van Joram. Met hun terugkeer komt een einde aan jaren van intensieve inzet in de sloppenwijk Goreangab en binnen het theologisch onderwijs. We zijn dankbaar voor alles wat Joram en Daniëlle mochten betekenen voor de toerusting van voorgangers en de opbouw van gemeenten. **Meer info: gzb.nl/oudshoorninafrika**

Terugkeer familie Gálvez-Achterveld uit Spanje

Eind oktober keren Felipe en Marloes Gálvez-Achterveld met hun gezin terug naar Nederland. Na hun jarenlange inzet in Chili werkten zij de afgelopen vier jaar in Spanje, onder meer bij een presbyteriaanse kerk in San Lorenzo de El Escorial en bij de internationale kerkstichting Metanoia in Madrid. Na een periode van gebed en gesprekken hebben zij besloten dat het goed is voor hun gezin om deze stap te zetten. Marloes blijft als programmaleider betrokken bij het GZB-werk in Latijns-Amerika. We zijn dankbaar voor hun inzet in Spanje en wensen hun Gods leiding en zegen bij deze nieuwe start.

Meer info: gzb.nl/felipeenmarloes

GZB is verhuisd naar het Huis van Zending

Sinds 28 mei is de GZB gevestigd in het Huis van Zending in Zeist, samen met de IZB. Het Huis van Zending wil meer zijn dan een kantoor: een plek waar zending in Nederland en wereldwijd samenkomt en waar gemeenten, missionaire werkers en andere betrokkenen elkaar kunnen ontmoeten en inspireren. Een bijzondere plek in het gebouw is de kapel waar dagelijks samen wordt gebeden voor de kerk en de wereld. Vanuit deze nieuwe thuisbasis hopen IZB en GZB, ieder vanuit hun eigen roeping, verder te bouwen aan Gods missie. **Nieuw adres: Utrechtseweg 139, 3702 AC Zeist**

In memoriam Anne-Marie Kool

Op 4 juni 2026 overleed Anne-Marie Kool. Van 1993 tot en met 2024 was zij als zendingswerker van de

GZB werkzaam in Hongarije en Kroatië. Ruim dertig jaar zette zij zich met grote toewijding in voor missiologisch onderwijs en de toerusting van kerken in Midden- en Oost-Europa. Als hoogleraar begeleidde zij vele studenten en droeg zij bij aan de ontwikkeling van missionair onderwijs en onderzoek. Met dankbaarheid kijken we terug op de vele 'zaadjes' die zij in Gods Koninkrijk heeft mogen zaaien.

*Vanwege veiligheid noemen we niet de volledige naam.

Wat een dag!

Samen vieren, ontmoeten, zingen en luisteren naar verhalen uit Gods wereldwijde kerk. We kijken dankbaar terug op het prachtige jubileumevent op zaterdag 4 juli op Landgoed Mariënwaerd, met steeds weer die bemoedigende boodschap: Hou vol, God is trouw!

Ruim 3.300 bezoekers, van jong tot oud, genoten van vieringen, muziek, workshops,

ontmoetingen en activiteiten voor kinderen en jongeren. Het prachtige weer, de enthousiaste reacties en de mooie bijdragen van partners, zendingswerkers en medewerkers maakten het tot een dag die bemoedigt en hoop geeft voor de toekomst. We mochten iets ervaren van de rijkdom en veelkleurigheid van Gods wereldwijde kerk.

Nog even nagenieten?

Bekijk de foto's, video's en aftermovie via gzb.nl/terugblik-jubileumevent of scan de QR-code.

Hoop doet leven én geven!

Met het nieuwe Diaconaal Project 'Hoop?!' van de HGJB en GZB willen we van betekenis zijn voor kinderen en jongeren in Libanon en Syrië. In deze landen lijkt hoop soms ver te zoeken. Toch zijn er juist daar plekken waar mensen – zoals Arshag en Asia – hoop vinden én weer doorgeven. Daar kunnen wij veel van leren.

TEKST Annoud Gort

“Als je geen hoop hebt, kun je in dit deel van de wereld niet leven”, stelt voorganger Hadi Ghantous. Samen met vele andere christenen in Libanon en Syrië probeert hij, ondanks alles, een baken van hoop te zijn.

Geen ademruimte

Redenen om de hoop te laten varen zijn er genoeg. Beide landen kennen crisis op crisis. Van hyperinflatie tot burgeroorlogen. Syrië kent terroristische groeperingen en een verleden als dictatuur. Libanon heeft te maken met Hezbollah en met voortdurende oorlogsdreiging en bombardementen. Ook de gevolgen van de verwoestende explosie in de haven van Beiroet zijn nog altijd zichtbaar. Bovendien is maar liefst

één op de vier mensen in Libanon vluchteling, van wie de meesten uit Syrië komen.

George, een Syrische theologie-student in Libanon, vat het treffend samen: “De landen kennen geen ademruimte.” Dat is het grote probleem. De ene crisis is nog niet voorbij of de volgende dient zich alweer aan. Waar haal je dan nog hoop vandaan?

Angst

Volgens voorganger Hadi is angst het tegenovergestelde van hoop. Elke dag is het weer een strijd om niet verlamd te raken door angst. “Maar”, vertelt hij, “we geloven in een God die er niet alleen was bij de

Hadi

George

Arshag

opstanding, maar ook aan het kruis.” God Zelf is aanwezig te midden van het lijden. Dat geeft hoop, juist ook midden in de crisis. Die hoop wordt dagelijks zichtbaar in kerken, klinieken en scholen. In gewone mensen die, midden in de onzekerheid, blijven omzien naar hun naaste en hoop blijven delen. Het verhaal van Arshag is daar een voorbeeld van.

Getuigenissen van hoop

Arshag (10 jaar) woont met zijn ouders en zusje in Beiroet. Het gezin heeft het financieel zwaar, maar vooral Arshags gedrag leidde tot problemen. Hij werd zelfs van school gestuurd.

Tijdens een bezoek aan een medische kliniek ontdekten hulpverleners dat huiselijke geweld de oorzaak was. Zijn vader houdt veel van hem, maar heeft nooit geleerd hoe hij met zijn kinderen om moet gaan. Hij hoopte dat Arshag door hem te slaan op school betere cijfers zou halen.

De sociaal werkers van de kliniek hebben het gezin gratis kunnen helpen, waardoor het huiselijk geweld is gestopt. Dankzij deze hulp gaat het steeds beter met Arshag. Met financiële steun van de kliniek kan hij zelfs weer naar school. Een sociaal werker vertelde: “Als je Arshag ziet lachen na alles wat hij heeft meegemaakt, dan is dat een beeld van hoop.”

Ook Asia* (28 jaar) vond hoop, op een heel andere manier. Ze groeide op in een conservatief islamitisch gezin in Syrië. Ze raakte beschadigd door misbruik door haar opa. Na het overlijden van haar vader keerde ze zich af van Allah en werd atheïst. Kort daarna ontmoette ze christenen bij wie ze liefde en vrede ervaaarde. Ze ging de Bijbel lezen en werd vijf jaar geleden christen. Inmiddels studeert ze theologie in Libanon. Niet zonder risico, want oude vrienden zouden haar geloof niet accepteren. Toch voelt ze zich geroepen om de hoop van het Evangelie door te geven.

Hoop ontvangen en doorgeven

Arshag en Asia laten ons zien: hoop verandert levens en het stimuleert om die hoop weer door te geven. Het Diaconaal Project ‘Hoop?!’ ondersteunt het werk van christenen in Libanon en Syrië. Daarnaast wil het project het diaconaal bewustzijn bevorderen bij kinderen en jongeren in Nederland. De verhalen van Arshag en Asia houden ons de spiegel voor: waar is onze hoop op gevestigd? En delen wij van de hoop die in ons is?

Laten we leren van de christenen in Libanon en Syrië. Zij laten zien dat hoop doet leven. En wie hoop ontvangt, kan niet anders dan die weer doorgeven: aan een kind in Beiroet, aan een buurman, aan wie God ook op je pad brengt. Zo is er hoop, dwars door de crisis heen.

*Vanwege veiligheid niet haar echte naam.

Doet uw gemeente al mee?

Ontdek samen met de kinderen en jongeren in uw gemeente meer over Libanon en Syrië met de video's en materialen van het Diaconaal Project ‘Hoop?!’. Laat u inspireren door het kind- en jongerenprogramma of duik met de escaperoom in het leven van een tiener uit Syrië. Kom ook in actie en help geld in te zamelen voor het belangrijke werk van de kerk in Libanon en Syrië. Ga voor meer informatie naar www.hgjb.nl/diaconaalproject.

Als Goliath wankelt

GZB-ondernemersevent
met Mart de Kruif en
Kees van der Knijff

Hoe houd je stand in een wereld waarin macht en kracht vaak bepalend lijken te zijn? Op D.V. donderdagavond 26 november organiseert de GZB een bijzondere avond voor ondernemers met voormalig luitenant-generaal Mart de Kruif en zendingswerker Kees van der Knijff.

Dit najaar verschijnt het nieuwe boek van Mart de Kruif: Als Goliath wankelt. Aan de hand van historische voorbeelden laat hij zien dat een strijd niet altijd wordt gewonnen door degene met de meeste macht, mensen of middelen. Kees van der Knijff is theoloog en namens de GZB uitgezonden naar Libanon, een land waar oorlog en een diepe economische en politieke crisis het dagelijks leven kleuren. Welke kracht heeft een kleine kerk in zo'n complexe context? En wat is er nodig om daar vol te houden? Tijdens deze

avond komen beide werelden bij elkaar. Wat betekenen hun ervaringen voor de keuzes die je als ondernemer maakt? Voor de manier waarop je leidinggeeft? En waar haal je kracht vandaan als de omstandigheden onzeker zijn?

Ondernemers en hun partner (zakelijk of privé) zijn van harte welkom in de showroom van Broekhuis Volvo in Harderwijk (Zuidenbreedte 40).

Kijk voor meer informatie en aanmelden op gzb.nl/ondernemersevent

MissiePartner

Niet iedereen kan worden uitgezonden, maar als ondernemer kun je wél een belangrijke bijdrage leveren aan de missie van de GZB. Wil je ook dat mensen wereldwijd bereikt worden met het Evangelie? Word dan MissiePartner. Floris (l) en Ruben (r) komen graag met je in contact.

Floris de Roover, fdroover@gzb.nl
Contactpersoon provincies Zuid-Holland, Noord-Holland, Utrecht en Flevoland
"Ik geniet enorm van het contact met ondernemers, en nog meer wanneer ik samen met hen mag bijdragen aan de verspreiding van het Evangelie in deze wereld."

Ruben de Koeijer, rdkoeijer@gzb.nl
Contactpersoon provincies Zeeland, Noord-Brabant, Limburg, Gelderland, Overijssel, Drenthe, Groningen en Friesland
"Na jarenlang in het bedrijfsleven actief te zijn geweest is het mijn verlangen om bij de GZB mee te bouwen aan de uitbreiding van Gods Koninkrijk. Het contact met ondernemers en het delen van verhalen vanuit de wereldwijde kerk vind ik enorm bemoedigend en inspirerend, dit gun ik iedereen."

Word MissiePartner!

De GZB bestaat 125 jaar. Hoe mooi zou het zijn als we ter gelegenheid daarvan 125 nieuwe MissiePartners mogen verwelkomen! Doe je mee? Meld je aan via gzb.nl/ondernemer.

Nick de Blois (20) en Matthijs van Dijk (19)

uit Apeldoorn, fietsten 2500+ kilometer voor € 23.000+

TEKST Gijsbert Wolvers

“Toen onze dominee tijdens een preek vroeg wat wij voor Jezus doen, voelde ik me geroepen om naar Albanië te fietsen, om zo geld op te halen voor de arme kinderen daar”,

vertelt Nick. Matthijs: “Toen Nick over zijn plan vertelde, zei ik meteen: ‘Ik ga mee. Ik ben dol op racefietsen.’” Nick: “Eerst wilde ik het geplande aantal kilometers in euro’s halen: 2222. Maar mijn vader zei: ‘Mik op tien keer zo veel.’ Dat dit lukte, wel 23569 euro, is voor mij het hoogtepunt van deze reis.

We gingen via Duitsland, Zwitserland, Italië, Slovenië, Kroatië en Montenegro naar Durrës in Albanië. Daar werden we opgevangen door GZB-zendingswerkers Jenneke en Gijsbert Wolvers.” Matthijs: “Italië was voor mij het dieptepunt, met name op mijn verjaardag: 150 kilometer lang op wegen waar steeds auto’s langs ons heen raasden. De natuur van Kroatië was mijn hoogtepunt.” Nick: “Voor mij was de op één na laatste dag het dieptepunt, toen we Albanië binnenkwamen. We klommen die dag veel en ik concludeerde dat mijn stadsfiets toch niet geschikt was voor deze tocht.”

Nick: “Ik leerde van dit gave avontuur dat als je iets wilt je veel kunt, uiteraard als je God erin betreft.”

Matthijs: “Ik leerde doorzetten, ondanks de zware tocht en mijn heimwee. Ook wie er echt om je geven, door het meeleven. Maar zeker ook dat ik dichterbij God ben gekomen. Hij hielp ons altijd.”

“God hielp ons altijd”

Nick (onder) en Matthijs (boven)

Kom je ook in actie voor de GZB?Op gzb.nl/actie vind je allerlei tips.

Toen en nu met Martine van Wijk

in de periode 1997-2010 zendingswerker in Israël

Al 125 jaar zendt de GZB werkers uit naar alle uithoeken van de wereld. Gedreven door het verlangen het Evangelie te delen, laten zij huis en haard achter. In deze rubriek kijken oud-zendingswerkers terug op die periode.

TEKST Mariëlle de Koning

Martine in het ziekenhuis van Nabloes

Palestijnse christenen

Kinderen van de zondagsschool

St. Luke's Hospital

Uitzicht over Nabloes

Martine met de zondagsschoolleiding tijdens een bezoek in 2025.

“Mensen in Nabloes zijn echt als familie voor mij geworden. Ik heb liefde en zorg ontvangen, maar die ook mogen geven.”

Hoe groeide bij jou het verlangen om de zending in te gaan, en hoe kwam Israël op je pad?

“Als kind genoot ik al van zendingsverhalen op school. Toen ik op mijn twintigste voor de zorg koos, deed ik dat bewust met het verlangen mijn beroep later in zendingswerk in te zetten. Mijn aandacht lag eerst bij de Leprazending. Tijdens Mission '96, een groot internationaal zendingscongres, werd ik echter bij Israël bepaald. Uiteindelijk werd ik vanuit mijn thuisgemeente in Aalborg uitgezonden in een bijzonder samenwerkingsverband tussen de GZB, de Near East Ministry (NEM) en een Schotse medische zendingsorganisatie.”

Hoe kijk je terug op je jaren daar?

“Ik zou als verpleegkundige gaan werken in Nazareth, maar dat liep anders. Ik kwam terecht in het St. Luke's Hospital in Nabloes, op de Westelijke Jordaanoever, waar christenen een kleine minderheid vormen. Anderhalf jaar later brak de tweede Intifada uit, een periode van hevig Israëlisch-Palestijns geweld. Nabloes werd vrijwel geheel afgesloten. De Anglicaanse gemeente zat enkele jaren zonder voorganger. Met jongeren uit verschillende kerken heb ik het zondagsschoolwerk en de vakantiebijbelweken voortgezet. Uiteindelijk is dit werk veel belangrijker geweest dan mijn werk als verpleegkundige en heb ik in Nabloes veel meer kunnen doen en betekenen dan ik ooit in Nazareth had kunnen doen.”

Wat waren voor jou de grootste uitdagingen en moeilijkste momenten?

“Voor mijn oorspronkelijke werk in Nazareth bleek ik een medisch staatsexamen in het Hebreeuws

te moeten afleggen. Dat was naast mijn Arabische taalstudie niet haalbaar. Ik was uitgezonden, maar ineens had ik geen werkplek meer. Dan vraag je je af: heb ik mijn roeping verkeerd begrepen? Een andere grote uitdaging was (de uitbraak van) de tweede Intifada en het wonen, werken en leven in een conflictgebied. Toch had ik sterk het besef dat ik in Nabloes moest zijn én blijven.”

Wat heb je in deze periode geleerd?

“De woorden uit Matteüs 19 en Markus 10 zijn voor mij werkelijkheid geworden: wie alles achterlaat om Jezus te volgen, ontvangt honderdvoudig terug. Mensen in Nabloes zijn echt als familie voor mij geworden. Ik heb liefde en zorg ontvangen, maar die ook mogen geven. Mensen vroegen vaak of ik pro-Israël of pro-Palestijns was. Mijn antwoord is nog steeds: zolang wij als christenen niet kunnen bidden voor zowel Jood als Arabier, Israëli als Palestijn, en hen in ons hart niet bij elkaar kunnen brengen, hoe kunnen we dan verwachten dat er vrede komt?”

Welke invloed heeft deze periode op je leven nu?

“Die jaren hebben mijn blik op de wereld, het Midden-Oosten en vragen rond recht en rechtvaardigheid blijvend gevormd. Ik vraag mezelf vaak af: ‘Wat zou Jezus doen?’ Dat helpt wanneer de wereld vraagt om partij te kiezen. Tijdens de moeilijkste jaren zei de directeur van de NEM: ‘Misschien ben je juist wel voor deze tijd daar geroepen.’ Achteraf kan ik dat alleen maar beamen. Ik ben voor die periode daar geroepen geweest. Zonder twijfel.”

Een handvol koren 2027

Het vertrouwde dagboek
voor jong en oud!

Het GZB-dagboek *Een handvol koren* biedt elke dag twee overdenkingen: één voor volwassenen en één voor jongeren. Met uw aankoop ontvangt u niet alleen een waardevol dagboek, maar u steunt daarmee ook de wereldwijde verspreiding van het Evangelie.

Alle reden dus om het dagboek nu te bestellen! Dat kan via de plaatselijke zendingscommissie of via gzb.nl/dagboek2027.

€ 17,95

Medewerkers overdenkingen volwassenen zijn o.a. ds. K. van der Knijff (Libanon), ds. W.G. Teeuwissen (Veenendaal), ds. B.J. Mouw (Hendrik Ido Ambacht), ds. A. Langeweg (Barendrecht), ds. J.H. van Doleweerd (Colombia)

Medewerkers overdenkingen jongeren zijn o.a. Christiaan Trommel (Amersfoort), Johan Vrij (Albanië), Anne Grijzenhout (Bodegraven), Robert Jansema (Genemuiden), Geert de Korte (Israël)

Een handvol koren is bij de CBB in gesproken vorm beschikbaar voor iedereen met een leesbeperking. Bestellen kan via leesbutler.nl of klantenservice@cbb.nl.

